

LA DEDICATÒRIA DE L'APLEC D'ENGUANY

El propassat 27 de febrer, quan va donar-se per finalitzada l'assemblea anual ordinària del Centre Esportiu i Recreatiu –mentre una part dels assistents s'agrupaven al fons de la sala per participar en el prèviament anunciat pisolabis–, vaig apropar-me a un component de la junta per preguntar-li el motiu pel qual l'Aplec d'enguany el dedicaven a “L'Escalenc”. Després d'una primera resposta –barreja de sinceritat i ironia–, em confirmava el que per lògica es podia intuir: “per tal de retre un merescut reconeixement al nostre mensual “independent, cultural i informatiu” pels VINT-I.CINC ANYS de la seva existència>>, Efectivament, si des de bon principi s'hi hagués fet constar l'any –com a moltes publicacions–, actualment a la portada hi podríem trobar “any XXV”. El primer número, d'un sol full i amb el títol “presentació i objectius”, va sortir al mes de gener de 1980.

Sembla que era ahir i ja ha passat un quart de segle de quan en el café del Centre Cultural Municipal “Xavier Vilanova” sovintejaven –a la tarda dels diumenges– animades converses a les quals m'acontentava de participar. Recordo que en una d'aquelles tertúlies que havien iniciat l'Emilià Carreras, en Pepet Donjó i en Jaume Saderra, de sobte es va parlar de la transcendència que podria tenir, encara que al principi no fossin més que un fulls ciclostilats, un mensual amb comentaris i notes d'interès de la nostra vila, com es féu en el quinzenal *Costa Brava*, que amb en Joanet Ballesta “Calafat” de director, va editar-se durant els anys 1919-20-21- L'entusiasme amb què en parlaven en Donjó i en Saderra, va fer-me adonar que no era pas la primera vegada que tractaven el tema i que, més que demanar-me'n parer, em feien avinent una decisió prèviament adoptada, alhora que s'interessaven per si podien comptar-ne entre els possibles col·laboradors, tasca que iniciava ja a partir del segon número. Seguidament es passava a comentar quina seria la denominació més adient. Manifestaven que ells havien pensat amb la de “L'Escalenc”. En aquest punt els vaig respondre que aquest era precisament el títol que al principi dels anys 70 havíem escollit els components de la Junta del CER. per a una publicació de semblants característiques, que no veïa la llum per culpa d'exigències del règim que obligaren a fer-ne desistir.

De sempre s'ha pronosticat que és molt més fàcil assolir qualsevol fita, que no pas el fet de mantenir-ne una lloable continuïtat. La trajectòria de “L'Escalenc” n'ha demostrat ser una perfecta excepció de la regla. El seu format ha anat millorant progressivament i s'ha publicat sense interrupció. Segurament que la meua opinió no serà pas compartida per tothom -ja que hi ha entitats de la població, que, amb actitud reprovable, han organitzat celebracions per la mateixa diada-. però em permeto considerar que l'afluència de públic, principalment a l'acte central de l'homenatge, hauria de ser remarcable com a prova d'agraïment envers en Donjó i en Saderra, entusiastes iniciadors, i per a tots aquells que, durant aquest llarg període de temps, s'han responsabilitzat per aconseguir-ne una ferma durada. Que sigui per molts anys!

Josep Vilabrú i Ballester